

LOGBOEK

URBAN INTERVANTIONS

Creëren met Media, Minor KCO Tilburg 2015

Vera Berkeveld

Inhoud

Inleiding	3
25/09/2015, Wat ben je waard?	4
26/09/2015, Kleding maakt de man.....	6
1/10/2015, Kabouters bestaan!	8
2/10/15, Gezicht in de muur	10
6/10/2015, Schommel in het park	12
8/10/2015, NAT	14
09/10/2015, Dit is geen tunnel!	16
9/10/2015, Trein bordje	18
10/10/2015, Help ik zink	19
10/10/2015, Gevonden	21
12/10/2015, Treinknopjes.....	23
12/10/2015, Schietschijf	24
12/10/2015, Schapen	25
15/10/2015, Voetstappen	26
16/10/2015, Landschap.....	28
16/10/2015, Olifant.....	30

Inleiding

Urban Interventionism is een naam die soms gegeven wordt aan verschillende soorten design en kunst praktijken. Dit is kunst die meestal reageert op de sociale gemeenschap, locatiespecifieke identiteit, de gebouwde omgeving en in openbare ruimtes. De doelen zijn vaak nieuwe bewustwording van maatschappelijke vraagstukken te creëren en om maatschappelijke betrokkenheid te stimuleren. Dergelijke praktijken hebben een geschiedenis die bepaalde kunstenaars van de jaren 1960, zoals The Diggers van San Francisco of de provo's van Amsterdam, onder vele anderen omvat.

George Yúdice, hoogleraar American Studies Programma en van de Spaanse en Portugese aan de New York University, definieert de term als een verwijzing naar "openbare of participatieve kunst" waardoor het publiek door de ervaring iets bijzonders in het proces vormt. De beroemde straatkunstenaar Banksy, bijvoorbeeld, heeft een paar beroemde stedelijke interventies gedaan. Sommige van deze zijn politieke uitspraken, zoals zijn stencil van een meisje die met behulp van ballonnen gevuld met helium, zweeft over de muur tussen Palestina en Israël.

<http://www.stencilrevolution.com/banksy-art-prints/flying-balloons-girl/>

25/09/2015, Wat ben je waard?

Als eerste urban intervaction hadden we een groepsopdracht ingedachte. Samen met 18 medeklasgenoten voerde ik deze uit. Voor het uitvoeren hadden we stoepkrijt, een goede camera en positieve energie nodig.

Het eerste idee was om mensen hun banksaldo op de straat te laten schrijven, om hen zo te confronteren met dat het in Nederland er niet zo slecht aan toe gaat als iedereen denkt. Juist om al die banksaldo's naast elkaar te zien gaf daar een goed beeld op.

Onze locatie was een groot plein, midden in het centrum van Tilburg. Gekozen, omdat hier veel mensen langs lopen om te winkelen.

We schreven groot op de straat de tekst; Wat Ben je Waard?

Daarna schreven verschillende mensen hun antwoord daarop eronder, zodat het voor de passante niet als lastig werd ervaren om er ook iets bij te schrijven. Het doel van deze intervaction was om mensen bewust te maken. Uiteindelijk schreven de personen hele andere dingen op dan hun banksaldo. Er kwamen veel positieve woorden voorbij. Het uiteindelijke doel is dus veranderd. Dit is geworden; het pijlen van het zelfbeeld van mensen. Immers, wat ben je waard, is veel omvattend.

Als toevoeging en uit ons eigen creëer proces ontstond er, dat we wanneer iemand iets kwam opschrijven, wij gingen klappen. Hierdoor zorgde we ook voor positieve energie, waardoor de schrijver met meer vertrouwen zijn woorden opschreef.

Wat ik hiervan heb geleerd is dat een plan dat je hebt heel anders kan verlopen dan vooraf gedacht. Het leuke eraan is om, dit van je af te zetten en met het gene dat je krijgt door te pakken. Met deze urban intervaction heeft dat uiteindelijk heel goed uitgedrukt en werd het omgezet naar positieve energie.

Foto's van de uitvoering ziet u hieronder.

Filmpje van de uitvoering staat op de portal als: Wat ben je waard?

Foto's by Yennhi Luu
Date; 25/09/15

26/09/2015, Kleding maakt de man

Bijna iedereen kleed zich normaal, gedraagt zich normaal en valt dus niet heel erg op. De proef op de som; ik kleedde mij abnormaal, en ging in een normale setting zitten. Wat roept dit voor reacties op bij mensen en waarom is dat zo raar?

Het doel is om mensen bewust te maken van de verschillen die er zijn onderling. Het elke dag aandoen van hetzelfde t-shirt om met de massa mee te lopen, zegt veel over een persoonlijkheid. Durven staan voor datgene wat je uitdraagt is belangrijk. Dat wilde ik aan de mensen meegeven.

26 september ging in samen met wat vrienden naar het evenement Facts, in Gent. In mijn coplay outfit en met veel schmink op ging ik die dag de auto in. Ik besloot dit aan het eind van de dag er (nog) niet af te halen. In een fastfoodketen, haalde wij lekker wat te eten. Ik deed alsof het de normaalste zaak van de wereld was, om er zo bij te lopen.

De reacties waren uiteenlopend, van verbaast, tot boos of geïrriteerd. Wat wel opviel was dat veel kinderen het heel leuk vonden. Ze werden er vrolijk van.

Wat ik hiervan heb geleerd is dat een kind geen/weinig vooroordelen heeft. Dat heeft zich nog niet ontwikkeld of het is nog niet opgelegd. Dat vind ik een heel mooi gegeven.

Foto's van de uitvoering ziet u hieronder.

Foto's by Rene Dur.

Camera; Nikon

Date: 26/09/15

1/10/2015, Kabouters bestaan!

Ik heb echt een hekel aan mensen die hun afval niet opruimen. Gewoon uit gemakzucht pleuren ze het maar de bosjes in, terwijl 2 meter verderop er een prullenbak staat.

Doormiddel van dit beeld wil ik mensen bewust maken, van de troep die ze achterlaten.

Ik heb een papier gepakt en met een potlood en stift hier een kabouter op getekend. Want, zo denken sommige mensen wel eens; de kaboutertjes zullen het wel opruimen. Maar kan een kaboutertje wel bij een zodanig hoge prullenbak. Terwijl jij er gemakkelijk bij kunt, moeten zij heel veel moeite doen om jouw afval te verwerken (kleine verwijzing naar hoe lang de natuur erover doet om het af te breken).

Wat ik hiermee wil bereiken is dat mensen zich bewust worden van de troep die ze maken en dat ze het met andere ogen gaan bekijken. Dit kleine kaboutertje op de prullenbak herinnert men eraan.

Wat ik hiervan heb geleerd is, dat wanneer je iets kleins doet, dit al grote gevolgen kan hebben voor de samenleving. Mensen bewust maken van iets, dat heb ik ervaren als leuk en positief. Iets waaraan ik me al langer irriteer een plekje geven.

Hieronder de foto's van de uitvoering.

Foto's by Vera Berkeveld
Date; 1/10/15
Camera; Samsung S4

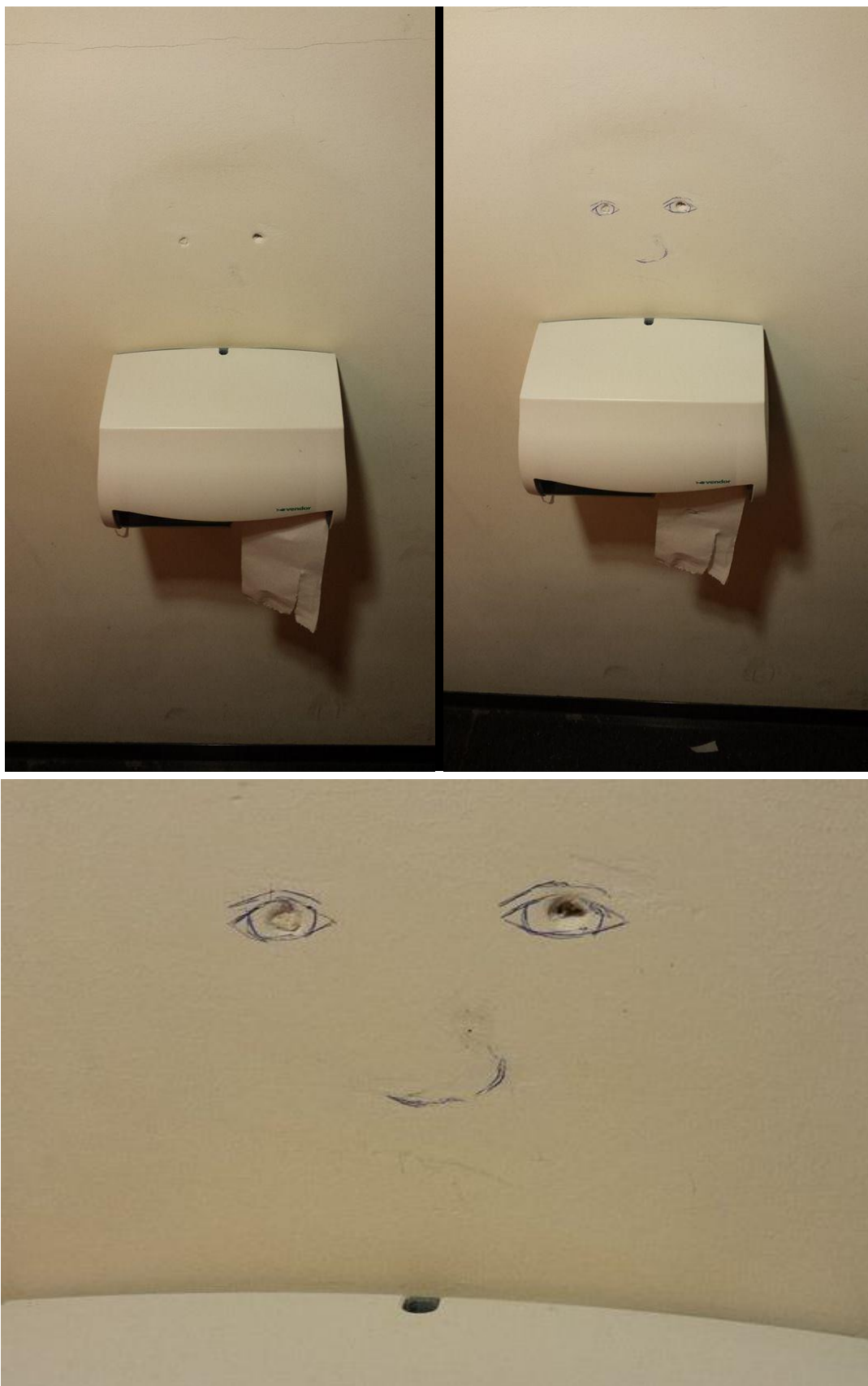
2/10/15, Gezicht in de muur

Omdat ik zelf in de bouwafwerking zit, let ik veel op gebreken in de verflaag of stukjes muur die loszitten. Om mensen bewust te maken, dat deze gebreken niet altijd negatief zijn. Heb ik iets bedacht om ze er anders naar te laten kijken.

Zo kwam ik in de wc deze twee gaten tegen. Het leken net twee ogen. Deze ben ik dan ook verder gaan uitwerken. Simpel maar effectief. Ik hoop dat veel mensen, tijdens het toiletbezoek, ernaar zullen kijken. En zichzelf vragen gaan stellen.

Wat ik hiervan heb geleerd, is anders naar gebreken te kijken. Ik zou eerst hebben gedacht, opvullen en overschilderen. Perfectie is niet altijd goed. Als alles geheel strak is, wordt het ook een beetje saai. Met deze toevoeging kun je de ruimte wat meer laten leven.

De foto's van de uitvoering staan hieronder.

*Foto's by Vera Berkeveld
Date; 2/10/15
Camera; Samsung S4*

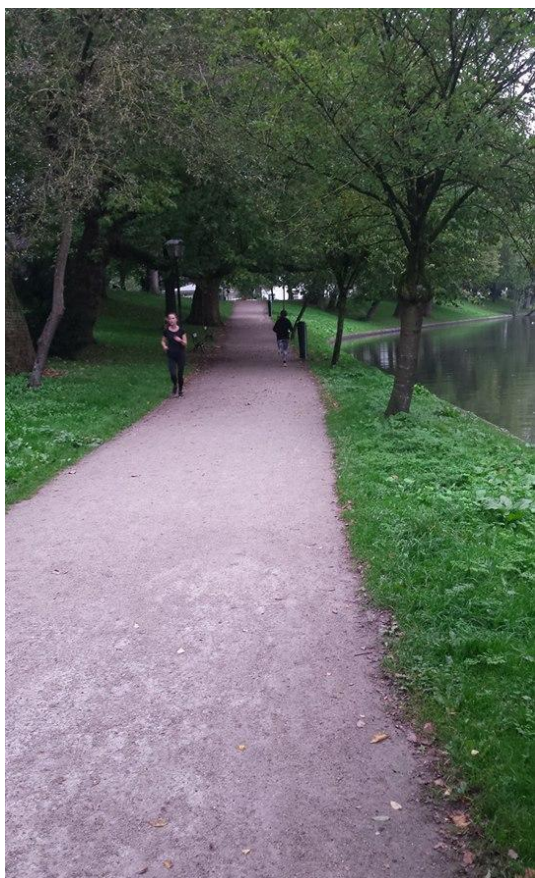
6/10/2015, Schommel in het park

Waarom zou iemand die volwassen is niet kunnen spelen? Kunnen lachen of gewoon iets impuls doen? We zitten in een maatschappij waarbij de druk van werk, kinderen en andere verplichtingen een grote rol speelt. Mijn idee kwam voort uit dat ik veel mensen zie wandelen en hardlopen in het park, maar weinig met een glimlach op hun gezicht. Terwijl dit bij een kind vanzelfsprekend is. Ik nam een touw en een plank. Boorde gaten in de plank waaraan in het touw bevestigde. Deze schommel maakte ik vast aan een stevige tak aan een boom op de Maliesingel, in Utrecht. Dit park wordt veel gebruikt door hardlopers en wandelaars. De schommel hangt nu aan de zijkant van een looppad, dus het valt op.

De dag erop fietste ik erlangs, en zag dat er een groep studenten bij de schommel stond. Een zat op de schommel. Het zag er heel leuk uit. (Ik kon niet onopvallend een foto maken, helaas).

Wat ik hiervan heb geleerd is dat ik mijn impulsen moet volgen. Gewoon het idee dat je hebt gelijk uitvoeren en dan zie je wel of het werkt. Ik ben de laatste jaren meer van het vooraf plannen geweest. Tijdens deze minor wil ik dit wat meer loslaten en mij meer en weer focussen op mijn creatieve en impulsen denkvermogen.

De foto's van het ophangen van de schommel staan hieronder.

*Foto's by Vera Berkeveld
Date; 6/10/15
Camera; Samsung S4*

8/10/2015, NAT

Veel mensen zijn deze dagen gehaast en gestrest. Dit komt door druk of veel dingen die men moet doen. Zelfs bij het parkje om de hoek, waar je jouw hond uitlaat of hardloopt kijk, je niet genoeg om je heen.

Nu dacht ik eraan mensen bewust te maken van iets wat heel voor de handliggend is. Zoals het water de bomen of het bankje. Ik bedacht iets wat opviel, maar effectief was.

Vaak zie je na het schilderen ergens een blaadje met NAT erop staan. Dit wilde ik gebruiken, maar dan bij iets dat logisch altijd nat is, zoals water.

Ik printte NAT op een papier en zette dit in een park bij mij om de hoek, waar dat ik weet veel mensen langs wandelen.

Wat ik hiervan heb geleerd is dat ikzelf ook meer om mij heen moet kijken en genieten van de kleine dingen, zoals een mooi park om de hoek, waar ik normaal niet naar omkijk. Ik denk dat het belangrijk is de kleine dingen in het leven te waarderen.

Foto's van het eindresultaat staan hieronder.

*Foto's by Vera Berkeveld
Date; 8/10/15
Camera; Samsung S4*

09/10/2015, Dit is geen tunnel!

Geïnspireerd op de Franse kunstenaar; René Magritte.

Leuk aan deze kunstenaar is dat hij iets dagelijks neemt en hier een tweede dementie aan geeft.

Ik heb dit zelf ook willen doen, maar dan niet in een museum, maar op een plek waar mensen dagelijks langskomen en niet stilstaan.

Bij een viaduct/tunnel aan de rand van Utrecht, waar elke dag mensen naar hun werk fietsen en een sluiptweg is voor auto's die de file op de A27 willen vermijden, hing ik dit A4tje. Op het papier stond; Dit is geen tunnel! Wat het natuurlijk wel was.

Ik hing het wat hoger zodat iedereen kon zien dat er iets hing.

Toen er toevallig een auto langs reed, zag ik de bestuurder kijken wat er op het papier stond.

Wat ik hiervan heb geleerd is, dat ik het interessant vind hoe mensen reageren op kleine veranderingen in een omgeving die zij goed kennen, waar zij bijvoorbeeld elke dag langs komen. Want het valt mensen wel degelijk op dat er iets 'bijzonders' is.

Foto's van de uitvoering vindt u hieronder.

*Foto's by Vera Berkeveld
Date; 9/10/15
Camera; Samsung S4*

9/10/2015, Trein bordje

Kijken wij tegenwoordig nog wel naar signalen en bordjes met waarschuwingen? In de trein vind je veel van dit soort bordjes. Mensen zien ze niet meer, vinden het vanzelfsprekend.

Met deze urban intervention, wil ik mensen bewust maken van dit soort signalen. En ze laten glimlachen door deze verandering. Het is met bordmarker gedaan, dus kon gewoon worden weggeveegd.

Wat ik hiervan heb geleerd is, dat ik het moeilijk vond om dit zomaar in het openbaarvervoer te doen. Ik had het gevoel dat ik ergens illegaal mee bezig was en mensen keken ook raar, omdat ik het deed.

Foto's van de uitvoering zijn hieronder te vinden.

Foto's by Vera Berkeveld

Date; 9/10/15

Camera; Samsung S4

10/10/2015, Help ik zink

Deze urban intervation deed ik omdat ik het toevallig tegen kwam. Deze twee paaltjes staan er eigenlijk voor niks. Je komt een bruggetje af en dan staan ze daar in het gras. Leuk eraan vond ik dat ze verschillend in lengte en kleur zijn. Ik heb met deze combinatie iets nieuws gecreëerd.

Met een marker stift maakte ik van deze twee paaltjes twee personages. De lange was happy en stond vlakbij het pad. De kleine was niet happy omdat hij wegzakte in het zand.

Wat ik geleerd heb is dat ik moet vertrouwen op mijn intuïtie. Als ik iets zie dat mij aanspreekt, moet ik er gewoon gelijk wat mee gaan doen. In dit geval kwam er een heel goed idee uit. Echt een verhaal bij de intervation.

De uitvoering vindt u hieronder d.m.v. foto's.

*Foto's by Vera Berkeveld
Date; 10/10/15
Camera; Samsung S4*

10/10/2015, Gevonden

Waar staan mensen vaak even stil en hebben tijd om rond te kijken? Juist, in een bushokje terwijl ze op de bus wachten. Dit gegeven wilde ik gebruiken. Ik erger me vaker aan de troep die ontstaat op straat, terwijl er een prullenbak op loop afstand is. Dit wilde ik inzetten in het bushokje. Daarop bedacht ik deze tekst;

GEVONDEN!

Op woensdag 30 september aan Aartsbisschop Romerostraat, om ongeveer 15;10.

Beschrijving;
Rood met wit gedrukt op zilver.
De hoogte is 11.5 cm en de doorsnede is 6.5 cm.
Klein beetje gedeukt door waarschijnlijk het vallen uit de tas.
Er zat nog een beetje vloeistof in, maar dat heb ik weggepoetst.

Bent u uw dierbare blikje kwijt?
Bel mij dan op; 0123456789.

Annie.

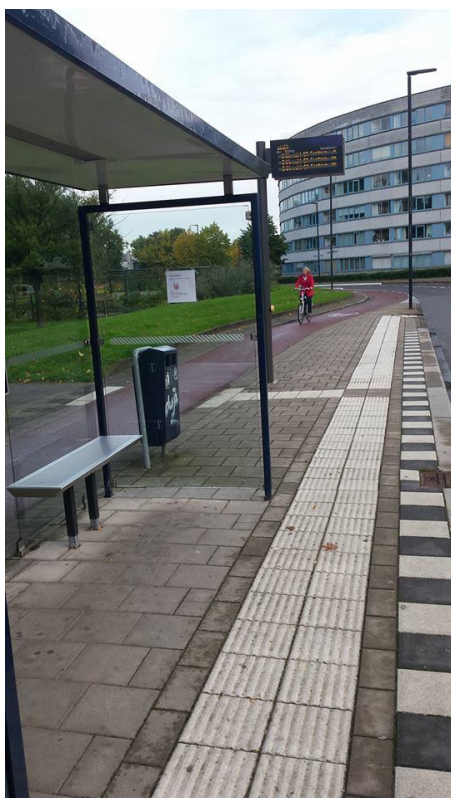
Dit hing ik in het bushokje (zoals op de foto's hieronder te zien). Elke avond reed ik even langs om te kijken of het er nog hing en of er eventueel respons op was. Helaas was het blaadje de tweede avond al verdwenen.

Wat ik geleerd heb is; dat men het waarschijnlijk niet zo waardeert dat ik dat blaadje heb opgehangen. Het was verdwenen en het plakband was zorgvuldig verwijderd (waarschijnlijk door een schoonmaker ect).

Ik hoop ermee mensen bewust te hebben gemaakt van de troep die men achterlaat.

En misschien had in de volgende keer mijn eigen nummer erop kunnen zetten, maar dit wilde ik niet vanwege stalkers ect.

Foto's van de uitvoering zijn hieronder te vinden.

Foto's by Vera Berkeveld
Date; 10/10/15
Camera; Samsung S4

12/10/2015, Treinknopjes

In de trein gaan mijn handen kriebelen. Ik zie overal mogelijkheden om iets anders te maken van iets normaal, dagelijks. Zoals die knopjes waar je altijd op moet drukken.

Heerlijk gevoel om daar een koekiemonster van de te maken. Mensen bewust te maken van wat ze dagelijks doen, ook iets bijzonders kan zijn.

Wat ik heb geleerd is; dat ik het wel spannend vind zomaar in een trein met stift aan het werk te gaan. Het is dan wel bordstift, die je gelijk kunt verwijderen, maar mensen keken toch een beetje raar. En ik had het gevoel betrap te kunnen worden door de conducteur.

Foto's van de uitvoering zijn hieronder te vinden.

Foto's by Vera Berkeveld

Date; 12/10/15

Camera; Samsung S4

12/10/2015, Schietschijf

Ik begin overal in alle kleine dingen, nieuwe inzichten te krijgen. Zo zag ik verschillende vreemde gaten in de muren in het Fontys gebouw. Gietgallen waarschijnlijk, maar nee dat is saai. Ze spreken een andere taal. Het lijkt wel een holte waar een kogel in geketst is. Weet je ik maak er een schietschijf van, en zo geschieden.

Wat ik hiervan heb geleerd is, dat wanneer je iets ziet je niet moet uitgaan van de gewone zaken. Maak en creëer iets nieuws, en dat maakt het gelijk veel spannender.

Foto's van de uitvoering zijn hieronder te vinden.

Foto's by Vera Berkeveld

Date; 12/10/15

Camera; Samsung S4

12/10/2015, Schapen

Deze betonnen blokken zijn pas neergelegd om te voorkomen dat er mensen parkeren op het grasveldje. Heel saai en somber gezicht geeft het. Ik loop er altijd langs tijdens het hardlopen. Nu dacht ik waar lijkt het eigenlijk op? Allemaal zo recht achter elkaar neergezet.

En ik kwam op een kudde schapen. Ja die lopen ook constant achter elkaar aan. Met stift (die door de regen verdwijnt) tekende ik schapenkoppen op het beton.

Wat ik geleerd heb is, dat wanneer je kleine toevoegingen doet aan een omgeving, deze gelijk meer gaat leven. Het begint meer betekenis te krijgen voor mensen. Hier komen veel mensen langs met wandelen en fietsen en ik hoop dat men niet denkt aan graffiti, maar aan een kunstwerk.

Foto's van de uitvoering zijn hieronder te vinden.

Foto's by Vera Berkeveld

Date; 12/10/15

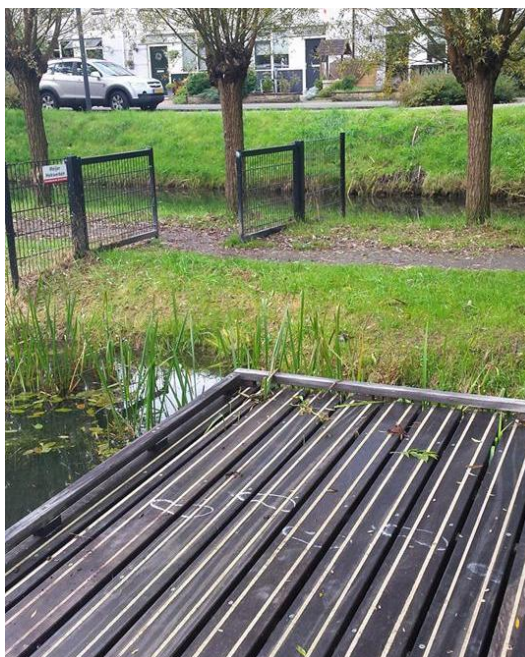
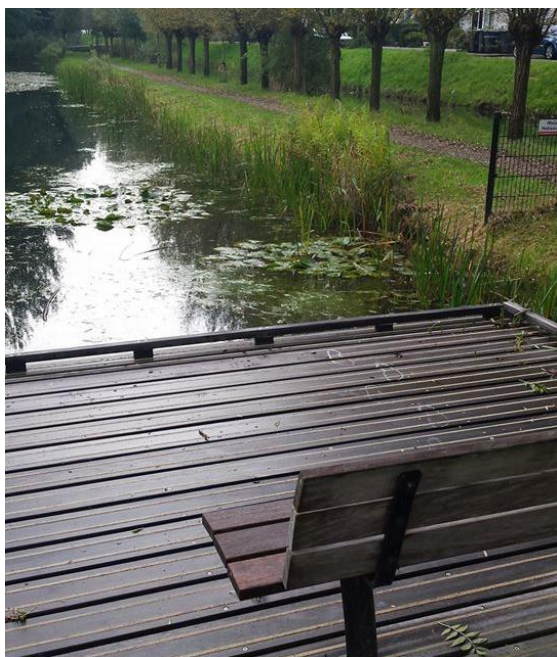
Camera; Samsung S4

15/10/2015, Voetstappen

Dit idee had ik al een tijdje in mijn hoofd. Het idee ontstond omdat ik vaak langs slootjes en plasjes komt waar eigenlijk niets gebeurt. Terwijl er wel mensen langskomen, gebeurt er weinig tot niets. Ik wilde iets toevoegen, waardoor mensen bleven kijken. Het idee is, net alsof er iemand uit het water is gekomen. Daar bijvoorbeeld heeft gezwommen. De voetstappen zijn alleen nog te zien, ze verdwijnen.

Wat ik hiervan heb geleerd is, dat wanneer ik een idee heb, deze moet uitvoeren. Het geeft veel voldoening, wanneer het resultaat goed is. In dit geval ben ik erg blij met het resultaat en ik denk dat het statement ook duidelijk is.

Foto's van de uitvoering zijn hieronder te vinden.

Foto's by Vera Berkeveld
Date; 15/10/15
Camera; Samsung S4

16/10/2015, Landschap

Weer in de trein, kwam ik op een briljant idee. Ik tekende een landschap op de ruit, bij de deur. En dit landschap was typische Nederlands; een paar bomen, een rivier, een horizon met vogels en de zon. Het leuke aan deze tekening was, dat wanneer de trein ergens anders reed, dit een heel ander effect gaf.

Wat ik geleerd heb, is de verschilde Nederlandse landschappen te waarderen en hun schoonheid anders te bekijken.

Foto's van de uitvoering zijn hieronder te vinden.

Filmpje van de uitvoering staat op de portal als: Landschap.

Foto's by Vera Berkeveld

Date; 16/10/15

Camera; Samsung S4

16/10/2015, Olifant

Ik begin overal in alle kleine dingen, nieuwe inzichten te krijgen. Zo zag dat er in de muur een stuk verf had losgelaten. En dit leek wel erg veel op een olifantje die zijn moeder kwijt is. Dit heb ik er dan ook met potlood van gemaakt.

Wat ik hiervan heb geleerd is, dat wanneer je iets ziet je niet moet uitgaan van de gewone zaken. Laat je fantasie de loop en je krijgt leuke en interessante resultaten.

Foto's van de uitvoering zijn hieronder te vinden.

Foto's by Vera Berkeveld

Date; 15/10/15

Camera; Samsung S4